

STŘÍHALI DOHOLA MALÉHO CHLAPEČKA

LP Josef Kainar: Obelisk
Supraphon, Praha, 1977

hudba: V. Mišík
text: J. Kainar

J = 116

Stříhalí dohola malého chlapečka kadeře padaly k zemi a
zmíraly kadeře padaly jak růže do hrobu železná židle se o-tá-če-la

Šedaví pánové v zrcadlech kolem stěn
jenom se dívali, jenom se dívali
že už je chlapeček chycen a obelstěn
v té bílé zástře kolem krku

Jeden z nich - kulhavý učitel na cello
zasmál se nahlas a všichni se pohnuli
zasmál se nahlas a ono to zaznělo
jako kus masa když pleskne o zem

Učeň se dívá na malého chlapečka
jak malé zvíře se dívává na jiné
ještě ne chytit a rváti si z cizího
a už přece

Ráno si staví svou růžovou bandasku
na malá kamínka - na vincka chcápáčka
a proto učenové všelijaké myšlenky
jsou vždycky stranou a trochu vlažné

Toužení svědící jak uhry pod mýdlem
toužení svědící po malé šatnářce
sedává v kavárně pod svými kabáty
jako pod mladými oběšenci

Stříhalí dohola malého chlapečka
dívat se na sebe, nesmět se pohnouti
nesmět se pohnouti na židle z železa
už mu to začlo